

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נמ' חלכה בר"י. עין
תשובת פנים מאירות ח"ב
ס"י נא: שם הו"ל ב'
בחים. ע"י משנה למלך
פ"ג ה"ח תה"ל עכדים:

מוסף רש"י

אין זה כריתות. דהא כל
ימיה קשורה בו שמתחמו
היא מנעמת מלמחים יין
ומנאי זה חלוי והולך לעולם
ואין זה הכדלה (עירובין
:10) שאין מפרדין אלא
המות דעד יום מותה
קשורה בו (גיטין :29) הרי
זה כריתות. מיד והיא
תקיים התנאי (סוה).

תום' ישנים

הדלבה כר יוסף. אף
לשעות מלן הלכות
למשהו כר יוסף
מח. נני שיעול ומגדלדן
(דף זא): נני שערות פ
כסן הכה אלה אצלדן
ותו הלא קנן אל שערדו
כר תחולתו שיעולו
כר כר הלא משה דרר
ורכ"ס כר עורר כרסס
(דף מח): קר קרדורן
עכ"ס נני מחורר ומסס
למשה ענדל לוסק
שומל כר יוסף ומס
עניל למשהו שיעולו
ומשהו כר לוסל
קר נני ודור ותלנו
נני"ס זל דברס ומסס
דף לו: דקמחר כר שרבל
נני ואלס עניל כר מלסלס
אשכרש עשומל משר
שכר נני דמחנת נני
דקמחר שמירקן ודלסל
לכר אל דור עניל אלס
למסל כר הלא דמחנת
כרמק החללנו (דף זכ):
דקמחר הלא זכר
הלא אלס נני כר ודסל
דקמחר משרס זל
קמחר ודמחר נני וסמ
לכר כסמ משהו דר
משהו קמחר כר
לכר שיעול אל כסו הלא
ומל אל [חלל] למל
נלכר דקמחר זל
לכר ודמחר חלס כר
נני וכל נני דרבר
לכר דמחר משהו
נני דר יוסף הלא ומס
הלא וכל שיעול אלס
ורכס חר"ס שנת שסס
רעס חר"ס זל חר"ס
לכר נני ומשר הלכס

למשיחא אלא היכא שיש
עבירה בדבר כגון פסול דזב
וגם אז לא יהיה הדבר שיה
תלבישן לעמוד לנא כשישיו אז
בתרא דנדה ובי מתים לעמי
וא"מ דהכא לא ח"שי רבנן
מזות יבחק וי"ל דמילתא דר

שבעת ימים פרק ראשון יומא

כיוון דאמרי אי איכא למישא חיישין נמי למיחא דתרי נימרו נמי
נבטומאה אי איכא למישא חיישין נמי לטומאה דתרי ואין לדבר סוף:
וראו דא. ונשמר מן הטומאה אבל מיחא אין מקורה בידיו: **בסנקטא.**
בדרכא חזוין. דשאל תחום: על מנת שסמסו. ביה"כ ואם

[illegible]

צריכא דמגרש לה על תנאי דאמר לה הרי זה גיטא ודילמא לא מייחא והוה ליה שני בתים אלא דאמר לה שלא תמותי אי לא מיתה מיגרשא לה ואי מיתה הא לא מיתה והוה ליה גיטא דהאי גיטא ומייחא חברתה ודאמר לה על מנת שתמות [אחת מכם] מיתה הא קיימא הא ודילמא לא מייחא ולא חדא מינייהו והוה ליה גיטא מי הוי גיטא והאמר רבא הרי זה גיטך על מנת חיי וחייכי אין זה כריתות כל ימי חיי פלוני הרי זה כרית זה גיטך על מנת שלא תמות חברתך אי לא מיתה חברתה הא קיימא הא ודילמא מייחא חברתה בפלגא

שבעל הש"ס לא מוסק למילתיה של המתקן והולך ומדקדק בפרושו
הנאמר אי דלמיר לה על מנת שמתווי ודילמא לא מתה וכו' וכו' שר
יבוי' עד מקנה דמילתא כולה מדברי בעל הש"ס שדקדק מעצמו פירו
דלמיר ע"מ שלא תמות מכתתך וכו' ומדע שהוא כן דכל הך קאל לא
יורד על האמה דכבולס יס' ל"ח אלא דלמיר וכו' וכו' גרס אלא
בעצמו מילתא כן ואין דעמו לקשרה על אר

על פנה שחמותי. הוה מני למיפוך אי"כ אטמי מגרש לה י"ל
 ליהוה עד הלאה שעתא שני בחי' **על** פנה שחמות אחת
 גיעא וקס ליה בלא שני חלל יומא לוי עפי למיפוך ודילמא לא
 גיעא זכרם המגרש גיעין דף 33: אמרין אמר רבא ה"י גיעין ע"ה
 כריתות ופרין מאי שגא מי פלוגי דדילמא מייה ומקיימה לוי למג
 כריתות כל ימי חי ומי פלוגי הרי זה כריתות והשפא קשה דגוגא
 מאי האי דאי לא תלג אלף בחי' חצירה לחודא היו גט ובש
 יטא דמעיקרא דהמקנא דהסם וחי' והאמר רבא כל ימי חי היינו
 כל ימי חי דמעיקרא בין שפא חייב דהמקנא דהסם אין ו
 דאע"ג דלוי לא אמר אלף ע"מ שחמות חצרתין הו גיעא השח
 דלויא תנאי דלפטר דמקיים במיתתה ויחול קיום התנאי והגט
 חל קיום התנאי והגט ביחד במיתתה ויחול דמי לביא דלמזל עד מ
 זמא ואי היא מיתא ברישא לא כל גיעא: ועיי'

מלא דאס' לא הייז נישט ע"י מנה שותפות חברתך. מאלא פאר
מחשבות חננויות ופירן ודילמא מיינא פלגא דעבודה כו' ומש
ואמר לה נמי על מנה שותפות חננויות פלגא דעבודה דלא לא
מיינא חננויות והוו ליה שני בחס והא שכיחא טפי דלא מחא דפיי

[illegible]

יג.

ההלכה בר' יוסי. תימנה הילכתא למשיחא דבי ה"ג פריך בוצומי
פרק ב"ט (דף מה.) ובפרק ד' מיתות (פסהדרין דף נא):
י"יש לומר דאיכא נפקא מינה אפילו בזמן הזה לפרנס הממונה על
הציבור ועבר מחמת אונס שבשיעור האונס חזר לשכרו וכן נוהגין

ה' ר' יוסי שאם עבר
אמר רב יהודה אמר
ה' ר' יוסי שאם מת
פשימא מהו דתימא
מ"מ ר' יהודה אומר
אין לו: ורבנן נמי הא
רבנן טומאה שכיחא
לו א"כ אין לדבר
יהיה לרבי יהודה ורבי
יהודה חיישינן למיתה
נגן אי איכא למיחש
חיישינן ורבנן גימרו
רבנן ר"י ורבי יצחק

[illegible]

תנאי המחקר: היום דעמו חלקן כדמסקיין דלחלא אמר לה הרי זה גיטין על מנה שלם ממות חכרין ולחלא אמר לה הרי זה גיטין על מנה שאכנס לבית הנכנסת אלף למפרע

וַיִּלְחֹם הַדָּמָר לֵה עַל מַנָּה שֶׁמְחַמֵּי כ"ו לְטוֹרֵם הָיָה צְנִיחַ לְחִימָר עַל
 צְנִיחַ אֵלֶּה הַדָּמָר לֵה עַל מַנָּה שֶׁלֹּא מְחַמֵּי וְכִי אֵלֶּה נְמִי אֵלֶּה לְחִימָר לְחִימָר
 צְנִיחַ הַדָּמָר שֶׁיִּשְׁרִיחַ דַּעַל מַנָּה וְכִי מְחַמֵּי וְכִי אֵלֶּה הַדָּמָר לְחִימָר לְחִימָר
 לֵה הֵם מְדַבְּרֵי הַמַּקְשָׁה שֶׁאֵינָן מְדַקְדָּק מְכָה קוֹשִׁיּוֹת עַד שֶׁהוּא
 מִדְּרֹךְ אֲמַר לֵה הָרִי זֶה גִּיטָר ע"פ שֶׁאֵינָם לְבִיחַ הַכֶּסֶם וְלִפִּי שֶׁהַמַּקְשָׁה
 מִדְּרֹךְ גִּסְטִין לְחִימָר לֵה לְחִימָר בְּדִלָּת:

ויבא למימרה על מנת שחמותי כפלאג דעבודה הכך מגשרה דלא
 יבא. והוה מני למפיקר ודילתא ממהל חלד מייחיו והוה ליה
 ונאה ואלא חרד דהא שכיח טפי: **כל** ימי חיי וחיירי בו. הימנה
 שלא תשמיי יין כל ימי איין וכל בריכות כל ימי איין פלוני הרי זה
 חיי ידידיה נמי דילמא מיית וכו' עד אלא כל ימי חייאי אין זה
 נכא אינה לא כדאמר ס"ד מעיקרא ההס ולא כמסקנא ועוד הקשה
 ! שאלה או בחיאי או בחיי צבירתה מגרע גרע ויכל דשקא אלא
 יטנת מעיקרא וכו"ס כל ימי חייאי חיי כל בריכות פרוק יין
 ונאה ובהל כל ימי חייאי הוא וא"כ פריך שפיר לכל ליעמי ההס
 דתלה התנא נמי במיתתה איכא למימר דמיגרע גרע דכל היכא
 שחמתה אין זה בריכות והכא נמי אי מיתתא אימי ברישא הרי
 שחמת צבירתא דכי מיתתא חבירתא ברישא חיל גיטה בחיאי של
 'ס' גיטין פד: ד"ה כל שחמתו טוניה וו (בחיאי):

דאָמער לה נמי האַ וקאָף אַמאָף דסלעקן מינייה דשני דאָמער ע"מ שלאַ
דאָמער לה תריווייה לישני הרי זה גיטין על מנת שלא תמות חברהין
לה אלא על מנת שחמות חברהין הוה ליה למיפך ודילמא לא
יב' (ד"ה ע"מ שחמות) אלא על כרחין מיירי דאָמער לה תריווייה לישני:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א ב ג מ"י פ"א
 תולדות עשרה
 י"ה"כ הלכה ג:
 ד ה מ"י פ"ה מהל' כלי
 התקדש הלכה י:
 ו מ"י פ"ח תולדות
 גירושין הלכה י
 ז מ"י פ"ט ע"פ סימן קמ"ג
 ע"פ כז:

זה אור השלם

וְהִקְרִיב אֶחָדָן אֶת פֶּרֶךְ הַחֻטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר בְּעֵצוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ: וַיִּקְרָא שׁוֹן

מגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה על מנת
שפתותי וכו' מלמדן לזנות
שאם תאמר כן: (ב) ד"ה
ע"מ שלא תמות דבור זה
ג"ל קודם ד"ה ע"מ

.....

רבינו חננאל
אמר ר' הילכתא ר' יוסי, מודה ר' יוסי שאם יעברו עבודתו כשרה, אמר ר' הילכתא ר' יוסי ומודה ר' יוסי שאם מת בארסן ששני חזרו לעבודתו, ר' יהודה אומר אף אשה, וכן מתקנין לו זביה, ויהא רבנן נמי חיישינן למאכלא מתקנין לו בנות, ויהא חתנין, ויהא נכסא, ושכינתא מיחא אשמו לא שכינתא, פתאום בלא חזיל, מילתא לא יכישתא, גירא, וימי פגי לא בחקתא גירא, [ואת] לא קאתא מה חזיל, ושקלי וטרי בהא ואקומה מקדיש לא וכוניא

תום' ישנים (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones